

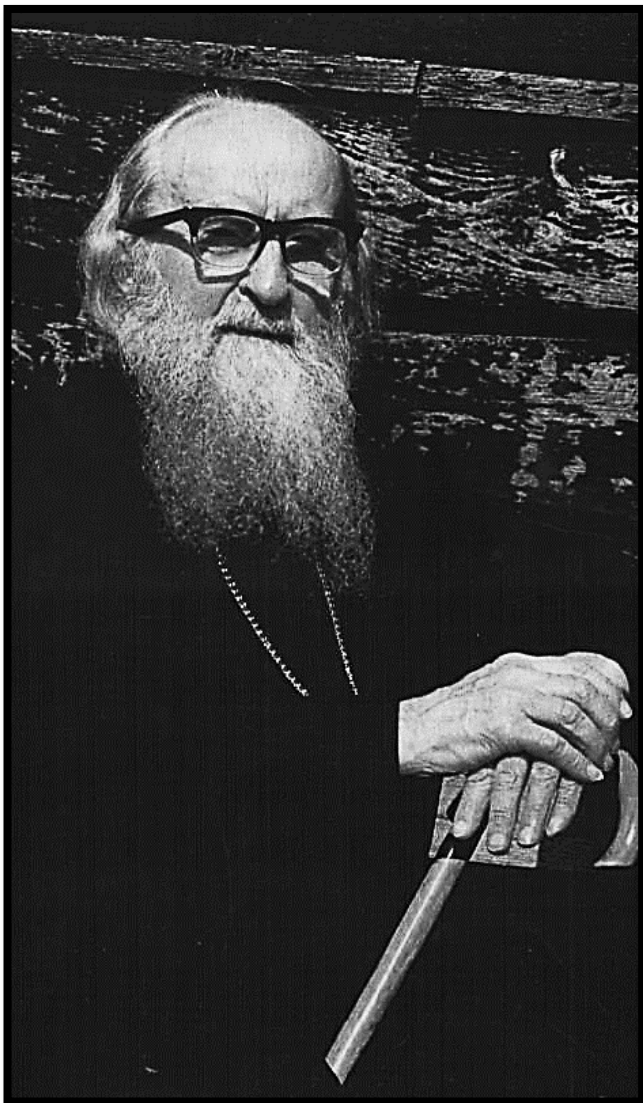

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„În momentul în care omul ajunge la conștiința limitelor sale, atunci se deschide credinței. Își dă seama că nu se mai poate amăgi, nici cu puterea minții și a mușchilor săi, nici cu puterea instrumentelor sale. – Părintele Constantin Coman

Nr. 310 / 1 septembrie 2019

**ARHIMANDRIT
SOFRONIE
SAHAROV**

1896 – 1933

CAPACITATEA DE A CREDE

Copiii noștri au devenit incapabili pentru credință. Adeseori le este greu să creadă că sunt chipul Dumnezeuului celui veșnic. Cel mai mare păcat al zilelor noastre constă în faptul că oamenii s-au afundat în deznădejde și nu mai cred în Înviere. Moartea omului este considerată de aceștia ca moartea cea din urmă, ca nimicire, în timp ce ea trebuie considerată drept clipa schimbării chipului existenței noastre, drept ziua nașterii noastre la viața cea mai înaltă, la plinătatea vieții ce aparține lui Dumnezeu.

Cu adevărat Evanghelia spune: *„Cel ce crede în Fiul are viață veșnică, iar cel ce nu ascultă de Fiul nu va vedea viața”* (Ioan 3, 36). *„Amin, amin, zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis are viață veșnică și la*

judecatã nu va veni, ci s-a mutat de la moarte la viațã”(Ioan 5, 24). „Amin, amin zic vouã: Dacă cineva va păzi cuvântul Meu, nu va vedea moartea în veac”(Ioan 8, 51). Și expresii asemănãtoare putem aduce din destul.

Adeseori aud de la oameni: – Cum și de ce se întâmplã toate acestea? Pentru ce majoritatea oamenilor și-au pierdut capacitatea de a crede? Oare, aceastã nouã necredințã nu este consecința vastei culturi, când ceea ce spune Sfânta Scripturã devine basm, vis irealizabil?

Credința, capacitatea de a crede, nu depinde în primul rând de gradul de culturã al omului. Într-adevãr, observãm cã în vremea noastrã, în care se rãspãndește cultura, credința slãbește, în timp ce ar trebui de fapt sã se întâmple contrariul. Adicã, cu cât mai vaste devin cunoștințele omului, cu atãt mai multe pricini are pentru a recunoaște marea înțelepciune a creației lumii. Așadar, în ce constã rãdãcina necredinței?

Înainte de toate, se cuvine sã spunem cã subiectul acesta este în primul rând lucrarea pãrinților, a taților și a mamelor.

Dacã pãrinții se comportã cu seriozitate față de faptul nașterii noului om, cu conștiința cã pruncul

nãscut poate fi cu adevãrat „fiu al omului” dupã chipul Fiului Omului, adicã al lui Hristos, atunci se pregãtesc pentru aceastã faptã nu așa cum de obicei se întâmplã ea.

Iatã un exemplu minunat: Zaharia și Elisabeta se rugau de multã vreme ca sã li se dãruiascã un fiu... Dar ce s-a întâmplat?

„Și i s-a arãtat Îngerul Domnului, stând de-a dreapta altarului tãmâierii. Și vãzându-l, Zaharia s-a tulburat și fricã a cãzut peste el. Iar Îngerul a zis cãtre el: Nu te teme, Zaharia, pentru cã rugãciunea ta a fost ascultatã și Elisabeta, femeia ta, îți va naște un fiu și-l vei numi Ioan. Și bucurie și veselie vei avea și, de nașterea lui, mulți se vor bucura. Cãci va fi mare înaintea Domnului... și încã din pãntecele maicii sale se va umple de Duhul Sfânt. Și pe mulți din fiii lui Israel îi va întoarce la Domnul Dumnezeu lor” (Luca. 1, 11-16).

Vedem în continuare cã Ioan, aflându-se încã în pãntecele maicii sale, a cunoscut vizita Maicii lui Hristos și a sãltat de bucurie, iar bucuria lui s-a transmis maicii sale. Atunci aceea s-a umplut de duh prorocesc.

Altã pildã este prorocița Ana.

Așa și acum, dacã tații și mamele ar naște copii, conștiinți de marea însemnãtate a acestei fapte,

atunci copiii lor s-ar umple de Duhul Sfânt încă din pânțele maicilor lor, iar credința în Dumnezeu, Creatorul a toate, ca față de Părintele lor, ar deveni pentru ei firească și nici o știință nu ar putea să le clatine această credință, deoarece „*cel ce se naște din Duh, duh este*”.

Așadar, existența lui Dumnezeu și apropierea Lui de noi este un fapt evident pentru un astfel de suflet. Iar necredința celor erudiți sau a celor incuți va fi în ochii acestor fii ai lui Dumnezeu ca o simplă dovadă că oamenii aceștia nu s-au născut încă de sus, și tocmai din această pricină nu cred în Dumnezeu, pentru că sunt numai trup, născuți din trup.

Însă ceea ce constituie o adevărată problemă pentru Biserică, pentru menirea ei, este cum să-i convingă pe oameni că sunt adevărați fii și fiice ai veșnicului Părinte; cum va arăta lumii posibilitatea unei alte vieți, asemenea vieții lui Hristos, sau cu cea a Prorocilor și a Sfinților.

Biserica este datoare să aducă în lume nu numai credința în Înviere, ci și garanția pentru ea. Atunci va fi de prisos pretenția pentru oricare alte învățături moraliste.

Sursa: ganduridinortodoxie.wordpress.com

DOREL ZAICA PICTOR

DE LA COPII ADUNATE

❖ "Dumnezeu se înțelege mai ușor cu copiii mici, că cei mici au suflet mai încăpător. La oamenii mari e o înghesuială de rele că nici n-ai unde să stai." (10 ani)

❖ "Călugării nu sunt așa de vorbăreți pentru că dacă îl lasă pe Dumnezeu să le vorbească toată ziua, ei s-au obișnuit să tacă mult, ca să-L asculte, că nu pot să-L întrerupă tocmai pe Dumnezeu." (8 ani)

❖ "Biserica nu iubește plăcerea, că plăcerea îți aduce să spui mereu că mai vrei, pe când mulțumirea îți aduce să spui că-ți ajunge." (9 ani)

❖ "Îngerii nu ne spun cum e în Rai, de unde sunt ei, că atunci când mori e ca un fel de ziua ta și primești cadou Raiul și ei nu pot spune dinainte cum arată cadoul pe care îl primești pentru că strică toată ziua." (10 ani)

❖ "Nu e bine să stai cu păcatul în tine, trebuie să fugi la spovedit, ca păcatul din tine să nu facă pui de păcați." (10 ani)

❖ "Preoții vin în casele oamenilor înainte de Paște și Crăciun ca să sfințească toate camerele, că le curăță cu agheasmă

care e un foarte bun detergent împotriva dracilor." (11 ani)

❖ "Cei care nu-L găsesc pe Dumnezeu sunt cei care Îl caută din interes." (12 ani)

❖ "Altarul este partea din biserică unde preotul vorbește între patru ochi cu Dumnezeu." (10 ani)

❖ "Unii oameni nu putrezesc după ce mor, pentru că trupurile lor au fost bătute în pământ cu cerul în ei." (13 ani)

❖ "Sfinții au aureola rotundă și nu pătrată ca să nu facă vreun rău, nici măcar din greșeală - că poate cine știe, când se ridică la cer, să nu înțepe cu vreun colț o pasăre în zbor." (13 ani)

❖ "Oamenii care cred în Dumnezeu se dezvoltă mai repede

decât ceilalți oameni, pentru că ei ajung să-și dezvolte esențialul." (15 ani)

❖ "Ne dăm seama că Dumnezeu îi iubește pe toți oamenii la fel, că dacă te desparti de El și mai târziu te întorci la El, nu ține supărare și te ajută la fel ca și pe cei care au fost tot timpul cu El." (11 ani)

❖ "Inima bate, bate până se stinge, că inima este ca lumânarea și dacă tu crezi în Dumnezeu, el ți-o aprinde din nou în Cer." (9 ani)

❖ "Dacă cineva ar insista la ușa mea să-mi schimb religia, aș zice că nu pot, pentru că ar fi ca și când mi-ar cere să-mi schimb părinții." (9 ani)

Sursa: **Ciprian Voicilă, Daniela Alexandrescu, Irina Nicolau, Experimentul ZAICA**, Editura Meridiane, 2000

PROGRAMUL LITURGIC

Sâmbătă <i>7 septembrie</i>	18:00	Vecernia și Litia
Duminică <i>8 septembrie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Galateni 6, 11-18; Filipeni 2, 5-11; Ev. Ioan 3, 13-17; Luca 10, 38-42; 11, 27-27; glas 3 → Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci; → Nașterea Maicii Domnului;

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului vă puteți abona pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală